

Redacțiunea, Administrațiunea
 Tipografia:
 BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
 Scrisorile nefrancizate nu se primesc.
 Manuscrisurile nu se returnează!

Birourile de abonațiuni:
 Brașov, piața mare Nr. 22.
 Inserate mai primesc în Viena:
 Rudolf Mosse, Hirschfeld & Vogler
 (Otto Klaus), Heinrich Schölkopf, Alois
 Herold, M. Dukes, A. Oppel, J. Dan-
 nerberg; în Budapesta: A. V. Gold-
 berger, Anton Meser, Beckstein Bernat;
 în Frankfurt: G. L. Dawbe; în Ham-
 burg: A. Steiner.
 Prețul inserțiilor: o serie
 paronimă pe o colonă 6 cr.
 și 30 cr. timbru pentru o pu-
 blicare. Publicări mai dese
 după tariful și învoielă.
 Reclame pe pagină III-a o se-
 riă 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL II

Nr. 149. Brașov, Vineri 8 (20) Iulie 1888.

„Gazeta” ieșe în fiecare zi.
 Abonamente pentru Austro-Ungaria
 Pe un an 12 fl., pe șase luni
 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 Pentru România și străinătate:
 Pe un an 40 franci, pe șase
 luni 20 franci, pe trei luni
 10 franci.
 Se primumeră la toate ofi-
 ciele postale din țară și din
 afară și la dd. colectori.
 Abonamentul pentru Brașov:
 la administrațiune, piața mare
 Nr. 22, etajul I.: pe un an
 10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
 luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
 casă: Pe un an 12 fl., pe
 șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
 Un exemplar 5 cr. v. a. sau
 15 bani.
 Atâtă abonamentele cât și
 inserțiile sunt a se plăti
 înainte.

Nou abonament
 la
„GAZETA TRANSILVANIEI”.
 Cu 1 Iulie 1888 st. v. s'a deschis nou
 abonament la oare invităm pe toți amicii și spri-
 jitorii fidei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
 pe trei luni 3 fl.
 pe șase luni 6 fl.
 pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate:
 pe trei luni 10 franci,
 pe șase luni 20 franci,
 pe un an 40 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
 mai repede prin **mandate postale.**
 Domnii, cari se vor abona din nou,
 să binevoască a scrie adresa lămurită și
 a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

Brașov, 7 Iulie st. v. 1888.

Pre când scriem aceste rân-
 duri împăratul Wilhelm alu Ger-
 maniei va debarca pe pământul
 rusesc, unde este așteptat de
 țarul Rusiei.

Intelnirea celor mai puter-
 nici potentați ai Europei este și
 rămâne cel mai însemnatu eve-
 nimentu politicu alu dîleloru pre-
 sente.

Care este scopul călătoriei
 împăratului Wilhelm?

Cu întrebarea acésta își bată
 capul diarele europene și și-lu
 vor mai bate încă și după ce se
 va fi terminat spectacolul între-
 vederii împăraților.

Caracteristicu este, că tocmai în
 ajunul întelnirii organulu princi-
 pelui Bismark debutéază c'unu atacu
 îndreptat la adresa presei pansla-
 viste rusesci.

Polemizându cu „Novoie Vre-
 mia”, foia germană nu se sfiesce
 a vorbi de „ingâmfarea și nesciința
 asiatică” a panslaviștilor. Acésta
 ne aduce aminte de cuvintele ce
 le-a-pronunțat principele de Bis-
 mark în parlamentulu germanu cu
 privire la presa rusescă pansla-
 vistă, care ațită mereu în contra
 Germaniei, demonstrându cu sim-
 patii ei franceze.

Pote că cancelarul germanu
 a avut de scopu a nimici influ-
 ința panslaviștilor la curtea țar-
 ului și de aceea a îndemnatu pe
 ténérulu împăratu a face cel dîn-
 tăiu pasu de apropiare.

Este clar că Bismark, vrându
 să izoleze cu totul pe Francesi, tre-
 buie să combată și influința ce-o
 are panslaviștii asupra țarului.

Și în adevéru, totu mai lim-
 pede se vede din di în di, că sen-
 timentele anti-germane și simpa-
 tiile franceze, de cari se conduce
 parte mare a presei rusesci, nu au
 încetat de locu, cu totă între-
 vederea.

Acésta se poate vedé mai ales
 din atitudinea memoratelor diare
 în atacarea divortului dintre Re-
 gele și Regina Serbiei. Cele mai
 multe foi rusesci suntu foarte mâ-
 nióse pe Germania, din caúsă că
 autoritățile germane au sprijinitu

cererea regelui Milanu de a i se
 estrada prințulu de corónă sêr-
 bescu.

„Novosti” dice, că Germania
 l'a estradatú numai spre a face
 pe placu regelui Milanu și patro-
 nilorú sei și adauge, că drama din
 Wiesbaden nu va contribui a face
 mai favorabile raporturile inter-
 naționale ale Europei.

Diarul „Wiedomosti” din Mosc-
 va e mániosu nu numai pe Ger-
 mania, dér și pe aliații ei Austriaci
 și Maghiari, despre cari dice, că
 au sprijinitu „instinctele sêlbatice”
 ale protegiatului lorú, adecă ale
 Regelui Milanu.

Numai „Grajdanin” nu acúsă
 Germania din cauza estradării prin-
 țului de corónă sêrbescu, care, dice
 elú, n'o putea refusa, deórece în-
 săși regina Natalia a pusú afa-
 cerea ei pe unu têrmu interna-
 ționalu, așa că și Rusia ar fi tre-
 buitú să facă estradarea.

Dér „Grajdanin” atribue totă
 afacerea de divortu intrigelorú di-
 plomației austriace și afirmă că ea
 a reportatú o nouă strălucitá vic-
 toriá.

Pe când astfel o parte a pres-
 eii rusesci continuă atacurile ei
 contra Germaniei și mai alesu con-
 tra Austro-Ungariei, ea se silesce
 totodată a liniști pe Francesi asu-
 pra urmárilorú intrevederii. A-
 vemú, dicu aceste foi, interese co-
 mune cu Germania, dér pentru a-
 ceea Rusia nu va părăsi Francia
 și nu va suferi niciodată ca ea să
 fiá nimicitá.

Principele Bismark, ddecă are
 în adevéru gânduri rele față cu
 Francia, va întâmpina dér resistența
 hotărítá a partidei francesofile ru-
 sesci și anevoie va eși biruitoru
 cu planurile sale.

Din afară.

După-ce a petrecutú trei zile în
 Viena, Regina Natalia a Serbiei a plecatú,
 precum scimú, la Parisú, acompaniată fi-
 indú numai de dama de curte Bogicevicú.
 Diarele franceze asigură pe regina
 Natalia, că va fi primitá în Francia cu
 cea mai mare simpatia.

Ca răspunsú la declarările făcute în
 numele reginei Natalia de principesa Mu-
 ruzi, regele Milanu a lăsatú să se com-
 pună unu memoriu, spre a dovedi prin
 documente pretinsele *intrigi politice ale*
reginei. Documentele respective se dice
 că vorú fi prezentate mai multorú suve-
 raní prin trimiși speciali. Regele pro-
 testéază în contra afirmării, că elú ar voi
 să se căsătoréscă din nou. Scopulu lui
 principalu și l'ar fi ajunsú prin aceea,
 că pe prințulu de corónă, Alexandru l'a
 scăpatú de „influințele stricacióse”. Ofi-
 cioșii din Belgradú telegraféază, că popo-
 rulu sêrbescu e pentru regele Milanu,
 deórece regina ar fi o păpușá rusescă.
 Alte sciri spunú că regina posedé la po-
 porú simpatia și că cei mai multú regretă
 cele ce s'au petrecutú cu dênsa.

Marele comitatú, care conduce tóte
 pregătirile pentru *serbarea de 900 ani* a
 întroducerii creștinismului în Rusia, a
 încheiatú o convențiunú cu tóte căile fe-
 rate rusesci, după care *toți participanții*
din afară vorú fi a se transporta pe ca-

lea ferată *gratis* dela granița rusescă
 până la Kiev. Comitatulu a îngrijitú
 totodată pentru încuarterarea și apro-
 visionarea *gratuitu* a óșpților străini în
 zilele dela 10 (22) până la 19 (31) Iulie.

Din incidentulu serbării memorate
 se vede în Kiev o *antologiá* slavă cu
 deosebitá considerațiune la literatura
bulgară, sêrbescă și cehicá. Cheltuielile le
 pórtá reuniunea slavofilá din Petersburg.
 Editoru este cunoscutulu slavistú Ste-
 poviciú.

Biserica sêrbescă nu va lua parte în
 modu oficialu la sêrbătórea din Kiev.
 Dintre tóte instituttele de învățămêntú
 va trimite numai universitatea din Bel-
 gradú pe profesorulu de istoriá Streci-
 coviciú ca reprezentantú la serbare.

Afacerea Floquet-Boulanger.

Scimú că în ședința Camerii fran-
 cese dela 12 Iulie s. n., când Boulanger
 a făcutú propunerea de a se disolva
 parlamentulu, ministrulu-președinte Flo-
 quet a desvelitú uneltirile ambițiose
 ale generalului. I-a spusú că nu asistá
 la desbaterile Camerii, pe care o vor-
 besce de réu fără să fiá în cunoscința
 de caúsă; i-a spusú că se tărăște prin
 sacristii și prin anticamererele princiere;
 i-a spusú că fotografiile sale vinú repro-
 duse în mii de esemplare din fundulu
 Germaniei.

Boulanger, mániosu, i-a răspunsú,
 că *minte nerușinatá* și a eșitú din Ca-
 meră. D-lú Floquet, în urma acestui
 cuvêntu, a trimesú pe d-nii Clemenceau
 și Georges Perin ca să cêră generalului
 reparațiunea cu armele.

Alegerea armelorú s'a făcutú de d.
 Floquet, care a preferitú spada. Condi-
 ționile luptei au fostú, că lupta va ține
 până ce unul din adversari va fi în ne-
 putința d'a continua. S'a lăsatú facul-
 tatea luptátorilorú de a și pune ori nu
 mânușá.

Conformú condițiunilorú stabilite,
 lupta s'a făcutú a doua di, 13 Iulie, la
 órele 10 dimineța, pe bulevardulu d'Ar-
 genson, 6, la Neuilly, în proprietatea
 contelui Dillon. La prima angagiare, d.
 Floquet a fostú ușorú ránitú la pulpa
 stângá, ér generalulu Boulanger la de-
 getulu arătătorú alú mânei drepte. La
 a doua angagiare, d. Floquet a fostú lo-
 vitú la mâna dreptá și d'asupra țîții
 drepte; ér generalulu Boulanger primi
 o raná foarte grea la gátu.

Martorii au constatatú, într'unu co-
 munu acordú, că rana generalului Bou-
 langer ilú punea în neputința d'a mai
 continua lupta.

Lupta a ținutú numai câteva mi-
 nute, dér a fostú teribilá. Amêndoi ad-
 versarii s'au bătutú cu o înverșunare
 estremá.

Floquet s'a întorsú la ministerulu de
 interne la orele 10 și trei sferturi. Toți
 ministri ilú așteptau și i-au făcutú o pri-
 mire căldurosá. Multú senatori și depu-
 tați veniserá acasă să salute pe minis-
 trulu președinte.

Indată ce s'a aflatú rezultatulu due-
 lului, d. Carnot a trimisú pe generalulu
 Brugère ca se felicite pe președintele
 consiliului. D-na Carnot s'a dusú îndá
 dată în persóná acasă la d. Floquet.

Generalulu Boulanger n'a pututú să
 se întórcă acasă, ci a rēmasú la Dillon;
 l'a apucatú unu accesú violentu de fri-

guri cu delirú. A trebuitú să-i facă in-
 țepáturi cu morfiná. Contele Dillon se
 aráta foarte speriatú de starea în care
 era generalulu.

Depeșele din urmă spunú, că s'a im-
 bunătățitú foarte multú starea ránitului.
 Se crede că e acuma afará din pericolu,
 dér nu póte încă afirma acésta cu totá
 siguranța.

Noulu codice civilu muntenegrénu.

Astăzi Muntenegrulu e înzestratú
 c'unu nou codice civilu, redactatú de
 profesorulu Boguiciú. Acestú codice e
 împártitú în șese părți, avêndú 1031 de
 articole. Și e prima lucrare de aplica-
 țione pe marea scará a obiceiurilorú la
 legislațiune.

Legea asupra familiei meritá o deo-
 sebitá atențiune, pentru că conservá
 forma familiei colective, care se menține
 în obiceiulu poporațiunei muntenegrene.

Cu tóte acestea, în unele casuri,
 noulu codice stabilește răspunderea per-
 sonală a unui membru isolatú. Asemenea
 inovațiune fú găsitá trebuincióasă de fap-
 tulú, că mai multe familii de munteneg-
 reni, cari se duceau în afará după muncá
 (cum la Constantinopole, Alexandria și
 aiurea) se vedeau adesea ruinate, pentru
 că, conformú usului patriarhalu alú țerei,
 fiecare membru alú familiei era obligatú
 d'a contribui la plata datorielorú con-
 tractate de unul dîntr'ênșii.

Peste doué-șeci de articole suntú
 consacrate cestiunilorú de dreptú inter-
 naționalu privatú. Cumpărarea proprie-
 táții fonciare e supusá unorú condițiuni
 cari apêră pe miculu agricultorú d'a fi
 victima vr'unei speculațiunii ilicite. Streinii
 nu potú avea proprietate pe pământulu
 muntenegrénu afará de casulu când prin-
 cipele face ca dárú cuiua. Codicele pre-
 vede aprópe vr'ou douéșeci de forme de
 contracte, pe cari le definesce în modulú
 celú mai simplu și practicú. Acestú co-
 dice a intratú în vigóre dela 1 Iulie st.
 vechiu.

Intelnirea împăraților.

Din Berlinu se scrie asupra întelni-
 rei împăratului Wilhelmu cu țarulú, că
 acolo s'a constatatú cu mirare zelulu, cu
 care foile oficiose din Viena și Pesta se
 silesce a demonstra, că intrevederea din
 Petersburgú va rămâne absolutú fără re-
 sultate. Acésta se considerá în Berlinu
 a fi unu ce cu atâtú mai straniu că nici
 odatá nu s'a constatatú asupra unui re-
 sultatú pozitivu în urma întelnirii celorú
 doi suverani. Nici la Petersburgú, nici
 la Berlinu nu s'a gânditú cineva să gă-
 sescă o programá pentru negocieri di-
 plomatice și mai puținú încă să se re-
 guleze cestiunea bulgará. Totú ce s'a
 dîșitú în privința acésta intrá în dome-
 niulu unorú coniecturi hazardóse, mai
 alesú în ce privește proiectele tinđendú
 a face ca Germania să jóce unu rolú de
 mijlocitorú. Tóte aceste cestiuni au fost
 agitate de presa din Viena și Pesta, în
 scopulu evidentu de a prepara opinia
 pentru posibilitatea unei lipse de resul-
 tate. Dér acésta — continuă corespon-
 dentulu berlinesú — este ceea ce se nu-
 mesce a sparge o ușá deschisá. Intr'ade-
 vêru nu póte domni nici o îndoiélá, că
 singurulú rezultatú speratú este de na-
 turá absolutu generalá. Cei doi împé-
 rați vorú numai să întárescă legăturile
 de amicițiá ce esistá între cele doué

Case domnitore. Nu s'a gândit nimeni și nu s'a putut gândi la altceva.

Impăratul Wilhelm II vizitează pe Țarul spre a pune capăt relei dispozițiuni ce există între Germania și Rusia. El și va reuși de sigur. Negreșită că prințul Bismarck n'ar fi luat inițiativa întrevederii, decât ar fi crezut în posibilitatea unui eșec. Urmarea întrevederii va fi restabilirea unei bune înțelegeri între cele două imperii; în totu casul nu va rezulta nimic ce să fie vătămător pentru pacea lumii. Nică nu pte fi vorba, că împăratul Wilhelm ar avé s' formuleze propuneri precise cu privire la Orient, că și-ar oferi mijlocirea s'eu că Rusia ar avea de refuzat ceva. Cât privește destinația bulgară Germania n'are alte interese decât cele ce sunt compatibile cu siguranța și liniștea amicilor. Ea dorește ca interesele Austro-Ungariei în Orient să rămăie ferite de ori-ce atingere. Inse la Petersburg cei doi împărați și diplomații lor nu se vor așeza la masa de lucru spre a nota ce pte dori Rusia și ce pte accepta Austro-Ungaria în Bulgaria. Dér imposibil de crezut este, că Germania ar puté dori în Orient evenimentele neplăcute Austriei; un aliat nu se amestecă în ceea ce privește numai interesele speciale ale celui-lalt. Făcăr își scie limitele libertății de acțiune și datorile ce-i impune alianța. In această ordine de idei el pte sci de mai nainte ce pte spera și de ce trebuie să se tēmă. Astfel sunt primate lucrurile în Berlin și negreșit că totu așa le înțeleg și cei din Petersburg.

Lucrul esențial este reînnoirea vechilor relațiuni amicale dintre Berlin și Petersburg. Când se va atinge acestu punct, interesele păcii vor putea fi protejate mai cu eficacitate...

SCRILE ȚILEI.

Se dice că regina Serbiei se va instala în curând la Iași, scrie „Românul“.

In apropierea Budapestei, pe la Buda vechia, Maglod și Perczel, s'au ivit multe de locuste, cari au causat pagube mari în comitatul Pestei. Ajutate de un vânt de cătră răsărit, locustele au năvălit și în Budapesta, dér n'au putut cauza pagube însemnate, căci o cetă numerosă de copii au dat năvală asupra lor, omorându-le în cea mai mare parte.

Din Bucuresci primim scirea, că președintele camerei române generalul Leca a răposat.

Gimnasticii Moceanu, Velescu și Iulianu vor face cu trupele lor o excursiune artistică. în totă România, dând reprezentații de gimnastică, danțuri, asalturi cu floreta și cu sabia, comedii teatrale etc. Cu această ocaziune dēnși vor culege jocurile naționale romănesci spre a le produce la expoziția din Paris în anul viitor. Din Paris trupa va porni spre America.

După cum arată cea din urmă listă a oșpeților din Tușnadu, au sosit în acestu loc de cură dela 8—15 Iulie st. n. cu totul 440 oșpeți, dintre cari numai 11 din România, ceilalți toți din Ardelu.

Cetim în „Telegrafulu“ din Bucuresci: „Mai mult ofiter de geniu din armata română vor fi însărcinați să mērgă să studieze, cari sunt trecătorile din Carpați, ce trebuiesc fortificate“.

„Epoca scrie, că într'una din ocele părăsite dela Slanicu, în România, s'au găsit două mari cazane de aramă de o formă conică, cântărindu celu întâu 800 de kilograme, ér celu altu doilea 700. Se crede, că ambele aceste cazane datēză din timpul Romanilor și că, după inscripțiile ce au, ar fi servit la extragerea unor metale.“

Regele Danemarcului va celebra, la 15 Noemvre, a douăzeci și cincea aniversare a regatului. Aflându că o subscriere națională se deschisese ca să-i ofere, cu prilejul acesta, un domeniu situat în Iutland, suveranul a declarat, că nu pte să primescă darul. Dice într'o scrisore dată publicității, că conștiința sa îl îndatoresce să nu primescă, în fața situațiunii economice foarte grea a țării și a suferințor poporului s'eu în lupta, din ce în ce mai aspră, pentru existență.

„Kolozsvar“ despre Sași și Români.

In numărul dela 18 Iulie, „Kolozsvar“, vorbindu despre rezultatul alegerii membrilor consiliului comunal din Brașov, dice între altele:

Maghiarii din Brașov au avut un singur cerc, în care au putut conta la un rezultat favoritor pentru ei: acestu cerc a fostu suburbiul Blumena. Aici inse Sașii s'au aliatu contra Maghiarilor cu Românii și după o încordare mare au învinsu cu o mică majoritate.

Unul din gravaminele Sasilor ultraiști constă în împrejurarea, că — pe baza dispozițiunilor legii comunale pri-

vitore la alegeri — în forte multe comune săsesc Sașii sunt învinși prin majoritatea Romanilor, cari în privința averei și a inteligenței abia se pot lua în seamă. In privința acesta Sasul în multe locuri privește pe Români ca pe unu inamicu alu s'eu. Dér când Sasilor li se ofere ocaziunea de a învinge pe Maghiari — cum s'a întâmplat de rândul acesta în Blumena — ei uită bucuros gravamenul, se aliază cu contrarul lor și duc apa pe mōra lui.

La sate în multe locuri sunt în majoritate preponderantă Românii, cari din și în și cuprind mai multu teritoriu din fostul pământu-regiu. In orașe Sașii stau încă bine, dér cu o astfel de politică, cum a fostu aceea ce au arătat-o ei cu ocaziunea alegerilor din Brașov, deschid liberă cale influenței române spre a intra și în interiorul orașelor. Dēcă nu și în altele, dér cel puținu pe terenul afacerilor comunale, Sasul ar trebui să considere pe Maghiar ca pe unu aliatu naturalu alu s'eu, care și așa lui nu-i pte strica, fiindcă e în minoritate, dér prin sprijinirea sa i-ar puté aduce mare folos față cu elementul român, care e amenințatoru pentru Sași.

Când Sașii din Brașov dau inimicului ajutoru întru învingerea Maghiarilor din Blumena, ei prin acesta își taiă crēnga de sub picioare. In fine din punctu de vedere alu interesului maghiar puținu ne privește, decât în Blumena e pe partea noastră învingerea ori nu e pe partea noastră. Nică cu o astfel de învingere noi n'am puté lua o poziția dătătoare de ton în municipiul Brașovului. Dér față cu Sașii abundanță va fi forte deplorabilă, decât elementul român, pe care el și-l'a luat acum de aliatu alu s'eu — apucându prin acesta la putere și mai mare —, odată va sta frunte cu ei. Influența ungrăscă slăbită de alții cu atata pasiune, atunci abia ar mai fi în stare să dea Sasilor ajutoru, chiar și în casul decât ar voi să o facă acesta.

Cu unu cuvēntu: Sașii lor își-le își strică, când procedu astfel, cum au procedat în Blumena. Și așa dicēndu numai lor li-ar servi folos, decât în locul Românilor ar mai preferi să dea ne'nsemnatului număr de Maghiari posibilitatea de a-și valida dreptul lor la alegerile comunale...

România și expozițiunea din 1889.

D-lu Ales. Ciurcu a adresat din Parisu cătră ministrul președinte român, d-lu Teodor Rosetti, următorea suplică;

Domnule Președinte, Domnule Ministru! Ată cetit pte apelul ce am a-

dresat compatrioților mei, spre a-i îndemna de a lua parte la expozițiunea din 1889.

Am credință, că guvernul român nu pte fi ostil unei idei eminamente naționale și de aceea viu a vă ruga să binevoiti a vă face apărătorul acestei idei pe lângă Maiestățile Lor Regele și Regina și pe lângă onorabili D-vostre colegi din ministeru.

Din considerațiun, care, pentru mine unulu, nu-și aveau locul pentru România, dér care pte că sunt destul de temeinice ca să n'am ce obiecta, decât le-aș cunoșce — guvernul d-lui Ioan Brătianu a declinat invitațiunea Franciei de a lua parte la expozițiunea din 1889.

Dér după cum am dicit în apelul meu, această împrejurare nu trebuie să impedeze pe Români de a espune.

România, ca stat mic și nou, are nevoie de a se face cunoscută lumii, atât din punctul de vedere naționalu cât și din interesu economicu. Ca națiune, suntem încă puținu cunoscuți în Occidentu, cu totu șgomotulu ce făcărăm la Plevna în 1877—78. Căru Român, călătorind în străinătate, nu i-s'a întâmplat să întâlnească omeni dealtmintrelea luminați, nesciind să facă deosebirea între noi și Bulgari, Sërbi, Greci, etc., întrebându de ce rasă suntem, ce religione avem, ce limbă vorbim, cu unu cuvēntu, tratându-ne ca pe unu soi de sălbatic încă puținu cunoscuți de pe țămurile Nigrului s'eu alacului Tauganica! Și acesta ni-se întâmplă nou, Românilor, nu numai în țările forte departate dea noastră, ca Francia, Englitera, Germania etc. dér chiar și la vecinii noștri în Austria.

Nu mai departe de câtu alaltieri aflându-mă la principele George Stirbey în minunatul și feericul s'eu castel de la Courbevoie (Chateau de Becon) fuiu prezentat unu bătrân amicalu franceș, care a făcutu mai de multe ori ocolul pământului și pentru care globul pământesc mai că nu mai are nici unu secretu. Vorbind de România de odată amiralul mă întrebă: — „Quelle religion aveg-vous la-bas? — La religion grecque, mon amiral.“ — „Malheureusement!“ adause principele. Vēquiu îndată că bătrânul amiralu cunoscea mai bine poporele de pe cōstele Africei de câtu pe Român.

Să nu acuzăm pe acești omeni de ignoranță, căci ei sciu multe și cunoscu multe popore din universu. Dēcă pe noi ne cunoscu mai puținu, vina e numai a noastră. Ca să ne cunoscă, trebuie ca noi înși-ne să ne prezentăm lor.

Apoi ce ocaziune mai minunată de a se face cunoscut lumii întregi decâtu o expozițiune universală, și încă o expozițiune care se ține în capitala lumii, în incomparabilul Parisu, unde în timpurile normale poporațiunea flotantă e evaluată la câteva decimii de mii de suflete pe și!

Unu lucru românesc, espus la Paris în intervalul de șese luni, câtu a dura expozițiunea, va fi vēdutu de mai multe milioane de părech de ochi ale persōnelor celor mai de frunte de pe totă suprafața pământului, fără a socoti pe Francesi. Și ore nu e în interesul economicu alu țerei ca produsele sale

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

Copiii de aur.

— Poveste. —
(Urmare.)

Cresceau pruncii amēndoi Sprinten și ageri și vioi, și cu ei alături Căii lor încă creșcea și creșcea și se 'ntărea!... Ear cei doi crini frumoșei Cum n'au fostu alții ca ei încă cu pruncii creșceau

510. Și așa frumoși erau, Așa mândru străluceau, Cât la amētu când era Sorele-n locu se oprea, Apoi li se închina și la dēnșii se uita; Cu dulci rază-i încăldea și cu rază-i sēruta!...

Vreamea tace, se petrece Trece-unu an și altul trece,

520. Și din pruncii frumoșei Se făcuru doi junisei De frumoși ce erau tare: Făr' păreche pe sub sōre. Făr' păreche-n lumea mare!...

Intr'o bună diminēță.

Feciorașii plini de viēță De lungu drumu mi se gâtescu și la tata lor grăescu; — „Tată noi ađi ne gătăm

530. „In lungu drumu ca să plecăm, „Cât pământu e pe sub sōre „Și câtu e sub cerul mare „Totu vrem să-lu cutreerăm, „Cum stă lumea să vedem!...“ Ear altu loru tată măchnit Astfelu loru că le-a grăit: — „Cum să mergeți dragii mei, „Dragii tații āngerei; — „Voi să mergeți să umblați,

540. „Lumea totă s'alergați „Pte-n drumu ca să muriți „Și nică când voi prunci iubiți „La noi să nu mai veniți, „Ear acasă singuri noi „Să nu șcimă nimicu de voi!...“ Ear pruncii cei frumoși li dicit: — „Fiți voi totu vioși „Dragii noștri părinți iubiți, „De noi nu vă necăjiți

550. Și nimicu nu vă gândiți, „Șoim în lume să umblăm „Viața șcimă so crătam!... „Ear — tată și mamă — voi, „Când veți vré să sciți de noi, „Când veți fi prea āngriși „Mergeți numai și căutați „Cei doi crini din grădiniță; — „Și pân'ei — scumpe tăicuță —

„Vor fi verđi și totu frumoși:

560. „Și noi suntem sănătoși; „Ear când ei s'or vesteji, „Atunci noi betegi vom fi; „Și când jostei voru pica „Viēța noastră s'a gata!...“ Cu asta pruncii s'apucară Pe părinți li sārutară și pe cai încălecară Ear apoi la drumu plecară... și pe drumu cum se duceau

570. Eată frate că noptau Lâng'unu birtu frumos și mare Ce dă locu la făcare. Ei aci descălecară și-n lăuntru se băgară; Eară cărciuma era plină De multă lume străină Car pe prunci când li vēdură Toți a ride începură, și rideau și-i suduiau

580. Și de ei jocu își băteau... Eară unulu dintre prunci Cum vēđu asta atunci Mi se necăjește tare; — și plinu fiindu de 'ntristare Spune-ncet fratelui-s'eu Cumcă dēnsul ar vré đeu Ca să mērgă mai departe In lumea cea cu rūtate Ci se-ntorce ér acasă

590. La-lu s'eu tată l'a sa masă!... Așa apoi și făcea

Diminēța se-ntorcea La-lu s'eu tată ér venea; — Eară frate-s'eu mai mare Mai curajos, mai tare, De nimica nu-i pasă Ci pe murgu încăleca și la drumu de nou pleca... și se duse, frățiore,

600. Cu-altu s'eu călu ce sta să sbōre Așa repede și tare Cât cu vântulu se-ntrecea și ca gândulu se ducea. și ajunse-n departare La unu codru vechiu și mare; Aci când s'apropia In elu vrēndu a se băga Ca să mēargă mai departe Cu murgu-i sprinten forte

610. Inaintea lui eși și în cale mi-lu opri — Unu omu cu sufletu bun — Elu pe prunci mi-lu āgrășce și blāndu astfel li vorbește: — „Copilașu, iubitulu meu! „Să te țină Dumnezeu, — „Dér pe-aiț nu poți strābate, „Nu poți merge mai departe,

620. „Căci pădurea este plină „De tālhar, — lume străină, „Și cum ei te voru vedea „Spre tine s'or arunca „Calul și-l-oru săgeta „Și te-ortu prinde și te-ortu da

să figureze într-o asemenea expozițiune, să fie vedute, pipăte, apretiate de milioanele de omeni, cari vor trece pe lângă ele? Printre aceștia câți nu se vor găsi cari să aibă ideea de a veni cu capitaluri în România, spre a întemeia industria sau a forma societăți pentru exploatarea rațională a pământului, capabil de a ne produce întreit și împătrit de ce ne produce astăzi?! Apoi de n'ar fi decătă industria casnică a țărâncii noastre, ale cărei produse sunt atât de admirate de toți străinii cari le vedă, totu ar eși un folos pentru țară. Sunt siguri, că espunându scórțele românesce, costumele naționale, broderiile de totu feluți, cu un cuvântu totu ce produce mâna artistică a femeii române, se voru deschide în streinătate debușeuri pentru tóte aceste articole și societatea *Furnica* va porni atâtea comande încătă nu le va puté satisfacé pe tóte. Va fi destulu să se scie, că se află în România o casă de comerciu la care comerciantele străinu póte găsi aceste articole.

De vreme ce amú intratú în contactu cu lumea civilizate și am construitú drumuri de ferú și amú făcutú din țera românescă Regatú cu ambasadori acreditați pe lângă tóte puterile și vremú să avemú portu la mare și nu sciu mai ce, apoi să ne ținemú intru tóte în rândulu ómenilor și să nu ne dămú înapoi când ne poftescé o națiune mare ca Francia la jocu cu celelalte națiuni. E fórté frumosú să invitămú națiunile străine să trimită reprezentanți la manevrele armatei nóstre și să arátămú ce progrese însemnate amú făcutú în arta de a distruge, dér e și mai frumosú să arátămú progresele ce amú făcutú în arta de a crea. Séu dóră numai atátú să arátămú lumii, că suntemú unú poporú viteazú și că avemú în țera nóstră soldați bine dresați, baionete nenumerate și tunuri mari și multe plătite cu bani scumpi d-lui Krupp, și să nu arátămú — când se presintă ocaziunea — și produsele muncii pacifice ale plugului și ale acului de cusutú? Nu'i vorbă, e fórté bine ca lumea să ne scie de frică, dér și mai bine e ca lumea să ne iubescă și să ne stimeze pentru talentele nóstre pacifice.

Printulu Bismark îi dá mâna să dică în Parlamentulu germanú: — „Voiu ca tótă lumea să se témă de noi!“ Și încá nu sciu dēu, decă o asemenea fanfaronadă nu'i șede réu chiar puternicei Germanie. Dér, în fine, Germania se póte lipsi de multe de care noi nu putemú și nu trebuie să ne lipsimú. Ceea ce face în ciuda Franciei, nu urméză ca și noi s'o facemú, cu atátú mai vértosú că Româniloru nu le e ciudă pe Francia, din contră.

Și apoi trebuie óre să imitămú intru totú și intru tóte pe Germania și numai pe Germania? Curiosú de a scie cari suntú națiunile din lume, cari au urmatú eșemplulu Germaniei, m'am dusú la Direcțiunea generală a Expozițiunii, spre a lua informațiunú și étă ce am aflátú:

Vorú participa la Expozițiune în modú oficialú:

Elveția, Norvegia, Serbia, Grecia, Mónaco, San-Marino, Statele-Unite din America de Nordú, tóte Republicele din

America de Sudú și din America Centrală, Mexiculu, Japonia, Siamulu, Maroculu, Republica sudu-africană Transvaal, alú cărei guvernú a votatú dílele aceste 75,000 fr. pentru acestú sfírșitu.

Vorú participa în modú privatú: Marea-Britaniă, Belgia (cu subvențiune din partea guvernului), Țările-de-Josú (Holanda), Austro-Ungaria, Rusia, Italia, Spania (cu subvențiune dela guvernú), Luxenburgulu, Egiptulu, diferitele posesiuni coloniale.

De aici se póte vedé, că tóte pópórele din lume vorú participa la Expozițiune, căci singurele excepțiuni suntú: Germania, Danemarca, Portugalia și Turcia. Dér multú din industria acestorú patru țeri, în care nu s'au formatú comitete naționale, vorú espune în modú independentú fiindú în casulu acesta tratați pe același piciorú ca espansații franceși. Numai pentru România nu se făcuse absolutú nimicú, nu se publicase în țera absolutú nici o îndrumare pentru industriași, astfelú că decă nu vomú constitui unú comitetú naționalú, unú Românú n'ar mai puté astăzi espune nici celú mai micú obiectú, deórece a trecutú de multú termenulu pentru admisiune.

Guvernulu d-lui Iónu Brătianu a declinatú, încá dela 14 Iuliu anulú trecutú, invitațiunea Franciei. Elú a justificatú refusulu său pe cuvinte de *conomie*. — „Ce fericită țera!“ și-or fi díșit Francesii, „unde guvernulu îngrijescé așa de bine de finanțele publice, încătú se feresce de cea mai mică cheltuială de prisosú! Visteria României trebuie să fiă inbicsită de aurú!“

Dér noi, bieții de noi, scimú, din nefericire pré, bine la ce serviau asemenea economii.

Ministrulu afacerilor străine alú României, declarândú că guvernulu nu póte lua parte la espозиțiune, se arátă însă generosú pentru espunătorii români, căci adăngă îndatá după aceea: „dér eu tóte acestea, guvernulu românú se va pune cu totulu la dispozițiunea espunătoriloru români și le va dá... ghiciti ce?... tóte informațiunile necesare“. Trébă mare! Ei bine, nici atáta n'a făcutú guvernulu d-lui Brătianu. N'a datú absolutú nici o informațiune — pe care ar fi trebuitú să le publice în „Monitorú“ — astfelú că termenulu a trecutú de multú, fără ca vr'unú industriașu românú să fi sciutú ceva. Ba multú credeau că guvernulu va lua parte și așteptau invitațiunea.

Apoi mai comitea și o necuviință, căci întreba adecă trimițendú o *comisiune de studiu* la Expozițiune, „că ar avé sorți de a fi bine primită de guvernulu „Republicii francese“. O asemenea întrebare nu era numai de prisosú, dér constituia așa dicendú o necuviință diplomatică, căci prin ea guvernulu românú punea la îndoielă urbanitatea guvernulu franciesú și a Franciei, urbanitate care nu s'a desmînțitú nici o datá și care cu atátú mai puținú se putea desmînți acum, când Francia *invita* pe guvernulu românú la o serbare. Acésta e tocmai ca și când cine-va, invitatú la mēsa cui-va, ar respunde: — „Ași veni, dér dorescú să sciu mai întâi, decă n'ai să mă iei cu căni la gónă.“ Celú puținú așa a interpretatú guvernulu franciesú întrebarea României.

Observați. Vē rogú, că guvernulu românú n'avea banú că să ajute pe espunătorii români la o întreprindere curatú națională, dér ar fi găsitú pentru aceia dintre amicii guvernului, cari sub prestestú de a compune o *comisiune de studiu*, ar fi doritú să viziteze Expozițiunea pe socotela Statului. Cine scie decă suma cheltuită de „comisiunea de studiu“ n'ar fi fostú mai mare de câtú aceea necesară pentru participarea României în modú oficialú la Expozițiune.

Mē rēsumú, Domnule Președinte alú Consiliului.

Vē rogú să mă ajutați a repara greșela comisă de predecesorii D-Vóstre. Decă nu suntú cuvinte destulu de puternice care să se opună, apoi reveniți asupra decisiunii guvernului trecutú și faceți ca România să participe în modú oficialú la Expozițiunea din 1889. Decă rațiunea de Statú se împotrivesce acestei idei, apoi celú puținú accorđați comitetulu naționalú ce se va constitui o subvențiune, cum și tóte înlesnirile de transportú, pentru ca întreprinderea să aibă unú deplinú succesú și să facă onóre țerei.

Sunt sigur, că patriotismulu D-Vóstré luminatú Vē va dicta ce e mai bine de făcutú în interesulu României.

Români au arétatú în 1877—78, pe câmpiile Bulgariei, că sciu să fiă bravú cu arma în mână. Sē arate în 1889, că sciu să se bucuré și de ródele binefăcătóre ale păcii, că sciu să muncescă și să producă, că sciu să se apropie, prin cultură și prin progresú, de frații lorú din Occidentú.

Acum, ca și atuncú, meritulu lorú va fi totú așa de mare, decă nu mai mare.

Oricare ar fi rezultatulu acestei suplice, Vē rogú, Domnule Președinte alú Consiliului, s'o considerați ca pornitá dintr'unú simțemētú de iubire pentru națiunea mea și să primiți încredințarea deosebitulu respectú ce Vē păstréză alú Domniei Vóstre.

Parisú, Iuniu 1887.

devotatú servú
Al. Ciurcu,
229, Faubourg St. Honoré

SCRIRI TELEGRAFICE.

Parisú, 19 Iulie. Guvernulu elvețianú, la cererea Franciei, a interdișú *contelui de Parisú* de a mai domicilia în Vevey. În cameră deputatulu *Fyat* a interpelatú asupra confiscării scrisórei contelui de Parisú. Ministrulu președinte *Floquet* răspunde, că guvernulu are datoria de a arátă, că postele și telegrafele din țera nu suntú deschise pentru pretendenții la tronú.

După aceste sesiunea camerei s'a încheiatú.

Roma, 19 Iulie. Papa a espeditú cátră Nunciaturí o circulară în care aceste suntú provocate de a mijloci ca guvernele să stăruiască în modú confidențialú, ca *impératulú Germaniei* să nu vină la Roma, pentru-că acésta s'ar consi-

dera în Vaticanú ca unú actú dușmănosú față cu Papa.

Petersburgú, 19 Iulie. *Impératulú Germaniei* este așteptatú *adi după amēdú la 3 óre* în portulu *Kronstadt*. Vinerí *impératulú* va visita, fórtă, réța s-lui Petru și Pavelú, séraya merge în tabéra dela *Krasnoje-Selo*, Sâmbătá va fi mare revistá militară și *impératulú Wilhelm* va face o visitá párechei regale a Greciei. Duminecă va fi mare prândú la curte, ér în aceeași dí séra *impératulú* va pleca la Stockholm.

Inspectorulu de polițiá *Krúger* a sositú în Petersburgú cu detectivii (polițiștii secreti) lui germani.

Constantinopolú, 19 Iulie. Dispozițiunea de față în cercurile guvernului turcescú nu mai este înrúrită în aceeași măsurá de frica, că existența Turciei ar fi amenințată de periculú. Acésta o dovedescé judecata rece cu care este întâmpinatá aici întâhirea *impératorilor*.

Cursulu la bursa de Viena

din 18 Iulie st. n. 1888.

Renta de aurú 4%	101.50
Renta de hártiá 5%	89.50
Imprumutulú cáilorú ferate ungare	151.50
Amortisarea datoriei cáilorú ferate de ostú ungare (1-ma emisiune)	98.60
Amortisarea datoriei cáilorú ferate de ostú ungare (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei cáilorú ferate de ostú ungare (3-a emisiune)	114.50
Bonuri rurale ungare	105.30
Bonuri cu clasa de sortare	104.90
Bonuri rurale Banatú-Timishú	104.75
Bonuri cu cl. de sortare	104.50
Bonuri rurale transilvane	104.—
Galbeni împératesci	5.86
Napoleon-d'ori	9.90 1/2
Márcú 100 imp. germane	61.17 1/2
Londra 10 Livres stérlinge	125.—
Imprumutulú cu premiulu ungurescú	130.10
Losurile pentru regularea Tisei și Sghedinului	124.80
Despágubirea pentru dijma de vinú ungurescú	100.60
Renta de hártiá austriacá	81.15
Renta de argintú austriacá	82.55
Renta de aurú austriacá	112.20
Losuri din 1860	139.75
Acțiunile băncei austro-ungare	872.—
Acțiunile băncei de creditú ungar.	301.75
Acțiunile băncei de creditú austr.	308.60

Cursulu pieței Brașovú

din 18 Iulie st. n. 1888

Bancnote românesce	Cump.	8.70	Vénd.	8.74
Argintú românescú	"	8.68	"	8.70
Napoleon-d'ori	"	9.88	"	9.92
Lire turcesce	"	11.20	"	11.24
Imperiali	"	10.20	"	10.24
Galbeni	"	5.88	"	5.91
Scris. fonc. „Albina“ 6%	"	101.—	"	—
" " " 5%	"	98.—	"	98.50
Ruble rúsesce	"	117.—	"	118.—
Discontulu	"	6 1/2—8%	pe anú.	—
Bonuri croato-slavone	"	—	"	104.—

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ a 5. cr. se potú cumpéra în tutungeria **I. Gross**, în librăria **Nicolae Ciurcu și Adolf Albrecht**.

Editorú și Redactorú responsabilú:
Dr. Aurel Mureșianu.

630. „La-a lorú casă tēlhărească
„La a lorú mamă hoțescă
„Sē le facă de mâncare
„Sē-și petreacă-n desfătare
„Lângă carnea-ți dulce tare,
„Căci ești fragedú ca unú mielú
„Și la toți ești drăgănelú!...
„Du-te mai bine n'apoi
„Nu-ți băga capu-n nevoi!...“
Ear copilu-i dice-asa:
— „Totú una-i, ori m'orú pușca
„Ori viu éráși voiu, scăpa,
„Dér eu trebuie să plecú
„Prin pădure adi să trecú!...“
640. Astfeliu prunculú cum dicea
Inte, frate, s'apuca,
O piele de ursú cerca
Și cu asta se-nvėleá,
Și caluși acoperea
Cătú nimeni nu-lú cunoșcea,
Apoi murgu-n'pintena
Și la fugă o lua...
Și multú nici că se ducea
Până, frate, audia
650. Sópțe line-ntunecate
Prin pădure nu departe;
Dintr'o parte rēsuma:
— „Eată méi o pásărea!...“
Ear din alta-i respunde:
— „Dați-i pace méi să treacă
„Și se ducă'n lumea largă
„N'aveți cu elú nici o trébă
„Ala-i unú omú necăjitú

660. „Ca unú úrsú s'a înblojitú
„Și atáta-i de séracú
„Ca unú bietú de liliacú!...“
Și așa prunculú frumosú,
Fiindú tare norocosú,
Trecú pe-aci sănėtosú; —
De hoți elú se depártă
Din pădure-apoi scăpă
Și eși la ceea parte
A pădurii n'fricosate...
Acum apoi elú se puse
670. Si se duse, frate, duse,
Ditá tótá alergândú
Cu-altú său agerú calú sburândú
Până ce ajunse, frate,
Intr'unú satú nu prea departe
Unde-aflá o fetișorá
Cu sintú fragedú de fecióră
Ce frumosá, dēu era
Incătú densulu cugeta
Că nu póte pe sub sóre
680. Și nu póte'n lumea mare
Fi mai mândrá decătú ea
Ori și cătú de ar umbra!...
Elú în fatá se'nđrăgi
Lângă casă se opri,
Aci elú descălecă
Și în casă se băgă
Er pe fata frumusea
O întrébă elú așa:
— „Dragă, blândă fetișorá,
690. „Cu ochi-ți de porumbióră,
„Eu pe tine te dorescú

700. „Din inimă te iubescú
„Și în lumea pécătósă
„Nu vedú fatá mai frumosá
„Ori și cătú de așú umbra
„Ca și tine draga mea,
„Că ești ca o viorea!...
„Nu cumva te-i învoi
„Cu mine-a te ferici
„A mea sóțá ca să fi?...“
Și pân' astea elú vorbea
Fata care-lú asculta
Incă'n elú se îndrăgea
Și la inimă-i pica
Apoi lincú așa-i grăia:
— „Decă dragú tu vorbești
„Dreptú și nu mă amăgesci
„Că ți-sú dragú, mă iubesci,
„Apoi fiă voia ta
710. „Căci dēu eu te-oiu asculta
„A ta sóțá vreau a fi
„Cătú în lume voiu trái,
„A ta sóțá credinciosá
„Pân' la grópa n'tunecosá!...“
Astea decă le grăira
Și-amēndoi se învoira
La biserică pornira
Voioși de se cununára
Pe veci de se'mpreunará...
720. Și acasă cum veneau
Nuntá mare că făceau
Și frumosú se ospėtau...
Ci pe când își petreceau
De odatá se trezau

730. Tata fetii că venea
Și multú elú se bucura
Vēdendú petrecerea mare,
Și că-i mare desfătare.
Dér fiind-că nu sciușe
A sa fatá ce făcuse
Și pe mire nu'lú veduse
Cătră fatá se'nđreptá
Și de mire-o întrébă;
Fata lui îi arátá
Mirele-i celú frumuselú,
Inđrăgitulu tinerelú,
Dér care și-acum purta
Pielea de ursú ce-o avea.
Tata fetii cum vedea
740. Cătú de uritú era
Rēu că mi se mânia
Și-n mânia așa strigá:
— „Nici-odată, nici-odată,
„N'oiu lása ca mândra-mí fatá
„Sē o aibă de miere
„Omú ce are de ursú piele!...“
Și afará vrēndú se-lú scótá
Iși dedea silința tótá
Dicendú că l'a omori
750. Déc'afară n'a eși
Și fata n'a pársasi!...
(Va urma.)